

prima instanță: S. Caraman
instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Albu, N. Chircu

dosarul nr. 2ra-84/16

Î N C H E I E R E

21 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ludmila Tolmaci, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ludmila Tolmaci împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei și a dobînzii de întîrziere, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 21 august 2014, Ludmila Tolmaci a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei și a dobînzii de întîrziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la data de 18 septembrie 2009, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare între ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” și SC „Malul Nistrean” SRL, în baza căruia vânzătorul a livrat marfa, conform facturilor fiscale nr. FF LK 0000964, LK 0000966, LK 0000967 și LK 0000970, în sumă totală de 217012,86 lei.

Susține că, ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” a achitat o parte din costul mărfii livrate și conform situației la data de 10 ianuarie 2013, datoria față de SC „Malul Nistrean” SRL constituie 12012,86 de lei.

Afirmă că, fondatorii SC „Malul Nistrean” SRL au decis vânzarea cotelor-părți din capitalul social și în acest sens, la data de 10 ianuarie 2013, a fost încheiat contractul de cesiune a datoriei între SC „Malul Nistrean” SRL și Ludmila Tolmaci, conform căruia SC „Malul Nistrean” SRL a transmis dreptul Ludmilei Tolmaci de a solicita de la ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” datoria în sumă de 12012,86 lei.

Invocă că, la data de 26 iunie 2013 și 12 iunie 2014, s-a adresat cu pretenții față de ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” să achite datoria în sumă de 12012,86 lei, acordîndu-i un termen de 15 zile, însă pînă la moment, ultima nu a achitat datoria.

Solicită încasarea de la ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” a datoriei în sumă de 12012,86 lei, a dobînzii de întîrziere în sumă de 1666,17 lei, a taxei de stat în sumă de 416,04 lei și a cheltuielilor de judecare a cauzei în sumă de 189 lei.

La data de 03 februarie 2015, Ludmila Tolmaci a depus cerere de concretizare și majorare a pretențiilor, solicitând încasarea de la ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” a datoriei în sumă de 12012,86 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 5707,07 lei, a cheltuielilor de judecare a cauzei în sumă de 2689 lei și a taxei de stat în sumă de 531,59 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Florești din 02 aprilie 2015 s-a respins acțiunea ca fiind depusă tardiv.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, termenul de prescripție extinctivă pentru reclamantă a început să curgă de la data de 23 octombrie 2010 și s-a prescris la data de 23 octombrie 2013, iar pârâta nu a întreprins pe parcurs acțiuni, din care ar reieși recunoașterea datoriei respective, fapt care ar fi atras întreruperea prescripției extinctive în sensul art. 277 alin. (1) lit.b) din Codul civil, nefiind prezentate probe în acest sens, însă reclamanta s-a adresat cu cerere de chemare în judecată la data de 21 august 2014 și nu a solicitat repunerea în termen.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2015 s-a admis apelul declarat de Ludmila Tolmaci, s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a dispus scoaterea cererii de pe rol pe motiv că, la materialele dosarului lipsesc probe, care ar demonstra respectarea de către Ludmila Tolmaci a căii prealabile de soluționare a litigiului.

La data de 12 noiembrie 2015, Ludmila Tolmaci a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru justa soluționare a pricinii, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, recurenta a luat cunoștință de decizia instanței de apel la 27 octombrie 2015 (f.d.120), iar cererea de recurs a fost depusă la 12 noiembrie 2015 (f. d. 123).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Ludmila Tolmaci nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru justa soluționare a pricinii, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material nu poate fi reținut, deoarece în speță au fost aplicate just normele pertinente în raport cu circumstanțele importante ale pricinii în lumina unei motivări clare și concrete a soluției pronunțate.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta Ludmila Tolmaci nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ludmila Tolmaci ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ludmila Tolmaci se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari